

Sonbaharın Sessiz Adımları

– çitlembik · 31 Ekim 2025

Sonbaharın Sessiz Adımları

29 Ekim 2025

Dün Yasemin'in kısırından tattım; gözlerim, Hababam Sınıfı'ndaki beden eğitimi öğretmeni rolüyle Şener Şen'in sahneye damgasını vurduğu o unutulmaz kung-fu bakışlarını andırdı. Ne kadar büyük bir sanatçı olduğunu bir kez daha düşündüm; her mimiği, her duruşu bir öykü anlatıyor gibiydi. Kapanmak isteyen gözlerime rağmen direndim; tam o anda Engin aradı. Mahmur sesimle telefonu açtım. Cemal ve Yurdagül, orduevindeki odalarına yerleşmiş; akşam yemeğini orada yiyecek, ardından evde ağırlaşacakmışız. Çok sevindim; lakin arabasız gelmiştim, adımlarım bir anda uzamış, yol gözümde büyümüşü.

İç sesim, "Bu tür yürüyüşleri daha sık yapsak hiç fena olmaz," diye fısıldadı. Ruhunu doyururken biraz da zayıflarsın, diye kıkırdadı. "Bak, konserde elbisenin içinde tıklıp kaldın," dedi.

Depresyona kapılmak yerine işin olumlu yanını düşünmek iyi geldi; tekrar yola koyuldum. Sonbaharın renkleri, sarı ve kıvıll yapraklar dallarda birbirine karışırken, hafif rüzgar saçlarımı okşuyor, havada taze toprak ve ıslak yaprak kokusu dolaşıyordu. Balıkesir'in sessiz sokakları, hafif yokuşları ve aralarda beliren zeytinlikler, evlerin bahçelerindeki çiçekler, insanın ruhunu usulca dolduruyordu. Arabasız, yavaş

adımlarla geçilen bu yollarda büyük Őehirlerin karmaŐası, geride kalıyor; sadece huzur ve dinginlik kalıyordu.

Belki de Yurdađül ve kardeŐleri, memleketimin o büyüsüne kapılmıŐtı; birkaç senedir zeytin toplamak için geliyorlar buralara ve Ankara'ya her dönüŐlerinde bize de uğruyorlar. Kavun bal gibi çıkıyor kadehler; birbirine vuruluyor, Őerefine içiliyor, Atam'ın bize armağan ettiği Cumhuriyet iin Őkranla doluyoruz.

H. Çiđdem Deniz